

Warszawa, 1.04. 2010 r.

**MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

Jolanta Fedak

DPR - I - 0702 - 35/JS/MF/10

J. Kwiecień
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 08.04.10 zat.
nr. 2405 podpis. *J*

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej**

Przemysław Pamiński

W odpowiedzi na oświadczenie senatorskie Pana Senatora Władysława Dajczaka, dotyczące przepisów karnych, zawartych w Rozdziale IV ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz.U. Nr 166, poz. 1608, z późn. zm.), uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Zatrudnienie tymczasowe jest specyficzną formą stosunku prawnego. Z prawnego punktu widzenia, agencja pracy tymczasowej jest w takim stosunku pracodawcą, który zatrudnia pracowników tymczasowych, a następnie kieruje ich do wykonywania pracy tymczasowej na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy użytkownika. Na taką rolę agencji pracy tymczasowej w zatrudnieniu tymczasowym wskazuje również art. 1 ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych stanowiąc, że ustawa ta reguluje zasady zatrudniania pracowników tymczasowych przez pracodawcę będącego agencją pracy tymczasowej oraz zasady kierowania tych pracowników do wykonywania pracy tymczasowej na rzecz pracodawcy użytkownika.

Agencja pracy tymczasowej, jako pracodawca, podlega karom za wykroczenia przeciwko prawom pracowników, zgodnie z przepisami art. 281 – 283 Kodeksu pracy. Przesądza o tym

art. 5 ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, zgodnie z którym, w zakresie nieuregulowanym odmiennie przepisami powołanej ustawy i przepisami odrębnymi - do agencji pracy tymczasowej, pracownika tymczasowego i pracodawcy użytkownika stosuje się przepisy prawa pracy dotyczące odpowiednio pracodawcy i pracownika. Dotyczy to także wysokości kary grzywny, jaka może zostać nałożona na pracodawcę będącego agencją pracy tymczasowej. Pracownicy tymczasowi są bowiem pracownikami agencji pracy tymczasowej i od niej mogą dochodzić wszelkich roszczeń związanych z naruszaniem praw pracowniczych.

Natomiast przepisy karne, skierowane wobec pracodawcy użytkownika, znalazły się w ustawie o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, ponieważ pracodawca użytkownik nie jest dla pracowników tymczasowych pracodawcą w rozumieniu art. 3 Kodeksu pracy. Do pracodawcy użytkownika nie mogą mieć zatem zastosowania przepisy Kodeksu pracy, dotyczące wykroczeń przeciwko prawom pracownika, adresowane do pracodawcy.

Oznacza to, że regulacje karne zawarte w Rozdziale IV ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, stanowią dodatkową ochronę dla tych pracowników. Na ich podstawie bowiem inspektor Państwowej Inspekcji Pracy ma również prawo kontrolować i karać pracodawcę użytkownika, w razie zaistnienia sytuacji wskazanych w art. 27 tej ustawy, np. za niezapewnianie pracownikom tymczasowym bezpiecznych i higienicznych warunków pracy w miejscu wykonywania pracy.

Zatem, pragnę wyjaśnić, że każdy pracodawca, w tym agencja pracy tymczasowej, za wykroczenia przeciwko prawom pracownika podlega karze grzywny w granicach od 1000 do 30 000 zł, zgodnie z przepisami Kodeksu pracy. Nie ma więc nierówności między działającymi na rynku pracy pracodawcami, bez względu na ich formę organizacyjno – prawną.

Natomiast, jak już wspomniałam, pracodawca użytkownik nie jest w stosunku do pracowników tymczasowych pracodawcą w rozumieniu art. 3 Kodeksu pracy. Dlatego, w stosunku do tych pracowników, objęty jest ograniczonym zakresem obowiązków i uprawnień. Co do zasady, ma on tylko te prawa pracodawcy, które związane są z bieżącym organizowaniem pracy, np. prawo wydawania poleceń służbowych w granicach rodzaju pracy, wskazanej w umowie o pracę, jaką pracownik tymczasowy ma zawartą z agencją pracy

tymczasowej. Z ograniczonymi prawami i obowiązkami powinna korespondować odpowiednio łagodniejsza odpowiedzialność karna. Z tego też względu, nie jest celowe ustalenie odpowiedzialności karnej pracodawcy użytkownika na takim poziomie, jak odpowiedzialność pracodawcy (agencji pracy tymczasowej). Została więc ona ustalona na zasadach ogólnych, wynikających z Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia i – w mojej ocenie - zmiana takiego stanu prawnego nie jest uzasadniona.

Z szacunkiem

MINISTER
wz.
Jarosław Duda
SEKRETARZ STANU